

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Μοναγρούλλι

Έτος 7ο , Αρ. Τεύχος 6ο , Ιανουάριος 2014

«Ο ΤΗΡΩΝ»

<http://o-tiron.blogspot.com>

Ο έρωτας θεμέλιο, η αγάπη σας η βάση,
το σπίτι που θα ανοίξετε, ποτέ να μην χαλάσει.
Κι' αν με του χρόνου την τριβή πάει κάτι να ραγίσει
φέρτε στο νού τον γάμο σας και η αγάπη θα νικήσει...

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Έτος 7^{ον} - Τεύχος 6^ο

Ιανουάριος 2014

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ίδιοκτήτης:

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Μοναγρούλλι –Λεμεσός

Τήλ./Φάξ: 25632879.

Έφημέριος:

Πρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,

Τήλ.: 97668822

Παρεκκλήσια:

(α) Αγίων Αναργύρων

(β) Αγίας Παρασκευής

Ιδιαίτερες ευχαριστίες ανήκουν στο τυπογραφείο **Χριστάκη Χαραλάμπους**, τό οποίο ανέλαβε τά έξοδα του μηνιαίου περιοδικού. Στα κείμενα διατηρείται η ορθογραφία των συγγραφέων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Χριστιανικός Γάμος	3
Γάμος και οικογένεια	4
Σχέσεις ανδρoγύνου πριν και μετά το γάμο (Μέρος Α)	6
Η κρίση στο ζευγάρι	8
Στην διαφορά των χαρακτήρων κρύβεται ή αρμονία του θεού.	9
Οσία Ξένη η δια Χριστόν σαλή.	10
Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος καί ή οίκογενειακή ζωή	11
Ημερολόγιο και Ανακοινώσεις	12

«ΔΥΣΕΥΡΕΤΗ ΕΊΝΑΙ Η ΆΞΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ!

Άξίζει περισσότερο από ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ.

Ο ΆΝΔΡΑΣ ΤΗΣ ΤΗΝ ΕΜΠΙΣΤΕΥΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΕΊΝΑΙ ΆΦΘΟΝΑ ΤΑ ΆΓΑΘΑ ΤΟΥ.

Σ' ὅλη της τήν ζωή τοῦ κάνει καλό καί ποτέ κακό»

(ΠΑΡΟΙΜ. 31,10-12).

Χριστιανικός Γάμος

Κυρίαρχο γνώρισμα του Χριστιανικού Γάμου είναι η αμοιβαία αγάπη, η αυτοπροσφορά και η αυτοθυσία. Ο ένας υπάρχει για να διακονεί τον άλλο τις πραγματικές ανάγκες του άλλου, για να ανυψώνει το επίπεδο του προσώπου. Ο Χριστιανικός γάμος καλείται να γίνει μίμηση της αγάπης και της θυσίας του Χριστού στην Εκκλησία.

Η αγάπη νοηματοδοτεί τη συζυγική σχέση, σχέση αμοιβαίας ισοτιμίας και ολοκληρωτικής αποδοχής του ενός από τον άλλο. Η κατά Χριστόν αγάπη αποτελεί το τέλος του γάμου μέσα στην Εκκλησία. Σε πλήρη

αντίθεση με τις κοινωνικές αντιλήψεις της εποχής τους οι δύο Απόστολοι τοποθετούν τη γυναίκα σε ίση μοίρα με τον άνδρα και στην αγάπη της προς το σύζυγο της θέτουν ως προϋπόθεση την απόλυτη διαθεσιμότητα του άνδρα, κατά το υπόδειγμα της θυσίας του Χριστού για την Εκκλησία.

Προέκταση της αγάπης των συζύγων αποτελεί η τεκνογονία. Αυτή προσλαμβάνει νόημα όταν είναι είσοδος των νέων ανθρώπων μέσα στην κοινότητα αγάπης που είναι η Εκκλησία. Η Εκκλησία δεν ενδιαφέρεται μόνο για τη βιολογική γέννηση παιδιών, ενδιαφέρεται κατά κύριο λόγο για την πνευματική αναγέννηση των ανθρώπων. Η ανατροφή και η αγωγή των παιδιών πρέπει να γίνονται με κριτήριο τις επιταγές του Ευαγγελίου και όχι με οποιεσδήποτε ανθρώπινες θεωρίες. Η σχέση γονέων και παιδιών πρέπει να μιμείται τη σχέση Θεού-Πατρός και Ιησού Χριστού, οφείλει δηλαδή να είναι από τη μια προσφορά αγάπης και ζωής και από την άλλη πλήρης ανταπόκριση σε αυτήν την αγάπη.

Σταύρος Φωτίου

«Ο Γάμος ως μυστήριο αγάπης κατά την Καινή Διαθήκη»

Γάμος και οικογένεια

Στη συζυγία η αγάπη επιβάλλεται και για ένα ακόμη λόγο, ας πούμε καλύτερα από κάποια ιδιαιτερότητα. Αυτός είναι η φύση της γυναίκας, που αποδεικνύεται ότι είναι γέννημα και προϊόν αγάπης (δημιουργήθηκε από την πλευρά του Αδάμ που ήταν κοντά στο μέρος της καρδιάς) και επομένως δεν ισορροπεί, όταν τη στερείται. Η ίδια πηγάζει αγάπη μέσω της μητρότητάς της και δίκαια απαιτεί να αγαπάται, αφού και η ίδια κατά φύση και θέση αγαπά. Η ιστορία και τα πράγματα μαρτυρούν ότι αν οι σύζυγοι θέλουν να πετύχουν την αρμονία και την ομαλότητα μεταξύ τους, πρέπει να υπάρχει μόνιμα μεταξύ τους η αγάπη. Ειδικά όμως του άνδρα προς τη γυναίκα του. Αυτό ακριβώς έκανε και ο Χριστός προς την Εκκλησία του. Παρέδωσε τον εαυτό του για να την καταστήσει ένδοξη.

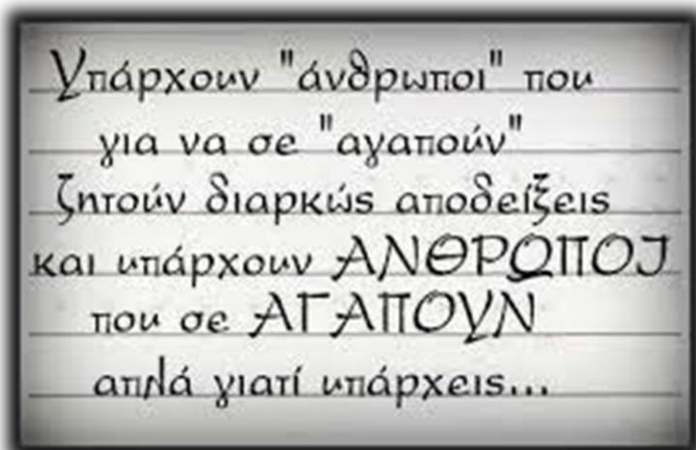
Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, αυτός ο μέγιστος ιεράρχης, προκαλεί τον άνδρα να μην κουράζεται να δείχνει στη σύζυγό του την αγάπη του και ότι όλη η θέληση

και η προσπάθεια του είναι η ευτυχία της. Αυτό, δυστυχώς, πολύ απουσιάζει σήμερα και τα αποτελέσματα είναι απελπιστικά. Η σημασία και η φύση της συζυγίας παραχαράχθηκε από την επίδραση του ευρωπαϊκού κυκεώνα, που τίποτε δε σεβάστηκε από....την ανθρώπινη προσωπικότητα και τις πνευματικές και ηθικές αξίες, που οι προγονοί μας με αυτοθυσία κράτησαν.

Ο σύζυγος για να πετύχει εύκολα αυτό το ρόλο -ανάλογα με τις περιστάσεις-, θα πρέπει να φέρεται στη σύζυγό του άλλοτε σαν πατέρα, άλλοτε σαν αδελφός, άλλοτε σαν φίλος και πάντοτε σαν άνδρας της. Αν το κάνει αυτό θα πετύχει την ατάραχη και αρμονική διάθεση της συζύγου, που ενώ σε πολλά σημεία είναι περισσότερο φιλότιμη και έχει αυτοθυσία, σε μερικά μικρής σημασίας συμβάντα αποθαρρύνεται και μικροψυχεί.

Δεν είναι υπερβολή ούτε προσποίηση η εκδήλωση αγάπης του συζύγου προς τη γυναίκα του, αφού μόνο στη νόμιμη συζυγία μπορεί να εκδηλωθεί η γνήσια και πραγματική αγάπη, εφ' όσον «έσονται οι δύο εις σάρκα μίαν». Καμιά άλλη εκδήλωση τρυφερότητας και συμπάθειας δεν μπορεί να παραλληλισθεί με το «έσονται οι δύο εις σάρκα μίαν» της νόμιμης συζυγίας από την οποία προέρχεται η καταβολή της ανθρώπινης ζωής. Ο καλύτερος τρόπος δαμασμού της γυναικείας ζήλειας είναι πρακτικά η γνήσια και έμπρακτη εκδήλωση αγάπης του συζύγου προς τη γυναίκα του.

Ένα δείγμα πραγματικής παρηγοριάς και στηριγμού, που μας συμβούλευσαν οι γέροντες σύμβουλοί μας, και των δύο φύλων, για τις δύσκολες ώρες είναι: «Μην ξεχνάτε ποτέ την πρώτη εβδομάδα του γάμου σας». Είστε οι ίδιοι όπως και τότε. Τίποτε δε σας χωρίζει.

Η αγάπη προς τη σύζυγο είναι ως προς τον άνδρα και δικαιοσύνη, γιατί το μόνο πρόσωπο που αχώριστα και πρακτικά θα παραμείνει στο πλευρό του είναι η σύζυγός του, αφού όλα τα πρόσωπα του περιβάλλοντός του σιγά-σιγά θα εκλείψουν, ενώ στους ευσεβείς συζύγους η συζυγία συνεχίζεται και στην αιωνιότητα.

Αν οι σύζυγοι με προσοχή και πίστη εφαρμόζουν στη ζωή τους την εντολή της θείας αγάπης, οι καρποί είναι εμφανείς στην αρμονική και ειρηνική οικογενειακή ζωή καθώς και στο χαρακτήρα των παιδιών που θα γεννηθούν αφού δε θα είναι μόνο γεννήματα και προϊόντα της σάρκας αλλά και του πνεύματος, εφ' όσον «το γεγεννημένον εκ του πνεύματος πνεύμα έστιν» (Ιω.3,6).

Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού
«Συζητήσεις στον Άθωνα». Ψυχωφελή Βατοπαιδινά 13

Σχέσεις ανδρογύνου πριν και μετά το γάμο (Μέρος Α)

Ερώτηση: Οι σεξουαλικές σχέσεις μέσα στο γάμο υπάρχουν μόνο με σκοπό την παιδοποιία;

Απάντηση: Οι σεξουαλικές σχέσεις μέσα στο γάμο, όχι, δεν υπάρχουν μόνο με σκοπό τη παιδοποιία. Και για να το αποδείξω αυτό, θα αναφέρω τρία επιχειρήματα. Το ένα επιχείρημα θα είναι λογικό. Το δεύτερο αγιογραφικό και το τρίτο Πατερικό.

Το λογικό επιχείρημα: Εάν ο σκοπός του γάμου ήταν η τεκνογονία, τότε, κατά φυσικό λόγο, η Εκκλησία δεν θα έπρεπε να ευλογήσει τον γάμο δύο ανθρώπων, εάν εκ των προτέρων καθίστατο γνωστό ότι δεν μπορούν να τεκνοποιήσουν. Εάν δηλ. και οι δύο, ή ο ένας, ήταν στείροι. Η δεν θα έπρεπε η Εκκλησία να ευλογεί το γάμο, όταν η γυναίκα είναι σε μεγάλη ηλικία. Και όμως ο απ. Παύλος στο χωρίο Α' Κορινθ. 7.36, συνιστά γάμο στην «υπέρακμον», δηλ. σε γυναίκα, η οποία ευρίσκεται σε προχωρημένη ηλικία και δεν μπορεί να τεκνοποιήσει.

Το δεύτερο επιχείρημα, το αγιογραφικό, θα είναι από το βιβλίο του προφήτου Μαλαχίου. Στην εποχή του προφήτου Μαλαχίου, σκοπόν του γάμου είχαν τοποθετήσει την τεκνογονία. Ακούτε που πάει η υπόθεση τώρα: ...Αφού τα ανδρόγυνα θα έκανα τέσσερα ή περισσότερα παιδιά, μετά, το διαλύουν... Θα πούν: «Αφού πετύχαμε τον σκοπό, γιατί να ζούμε μαζί;» Και, γινόταν αυτό, στην εποχή του προφήτου Μαλαχίου. Γράφει ο Προφήτης: «...Ο άνδρας που χώριζε την γυναίκα έλεγε ωμά: «Τι άλλο αλλ'η σπέρμα (δηλ. απόγονο) ζητά ο Θεός;». Ακούτε έκφραση αναιδή και ωμή; Τι άλλο, δηλ..., ζητάει ο Θεός από τον γάμο παρά παιδιά, τεκνογονία; Αυτό δεν είναι ο σκοπός του γάμου; Έτσι αφού πετύχαιναν κατ' αυτού το σκοπό του γάμου, την παιδοποιία, τα διέλυαν... Και

επεμβαίνει εδώ ο Προφήτης του Θεού, ο προφήτης Μαλαχίας, και τοποθετεί σε άλλη βάση το γάμο, και λέει: «Και γυναίκα νεότητός σου, και γυναίκα διαθήκης, μη εγκαταλείπεις». Τους λέει: «Εγκαταλείπεις την γυναίκα της νεότητος σου; Και την γυναίκα διαθήκης σου;». Την σύζυγο τη λέει «γυναίκα νεότητος»! Ξέρετε τι θα πει αυτό; «Ξέχασες τα ραντεβού, τα πρώτα χτυποκάρδια και τις νύκτες που περίμενες για να πάρεις τη γυναίκα σου;» Μόνο οι ερωτευμένοι μπορούν να καταλάβουν το στίχο αυτό, είπε κάποιος. Εγκαταλείπεις την γυναίκα που αγάπησες στα νιάτα σου, την πρώτη σου αγάπη, που χτύπησε η καρδιά, τα ξέχασες εκείνα τα χρόνια; Ξέχασες ότι μ' αυτή την γυναίκα σύνηψες ιερό συμβόλαιο; Διαθήκη γάμου; Παραβαίνεις την διαθήκη (με το να την εγκαταλείπεις). Ο Προφήτης τοποθετεί σε άλλη βάση την συζυγία, στη βάση την αγαπητική («Γυναίκα νεότητός σου») και στο δέσιμο («Γυναίκα διαθήκης σου»).

Το άλλο επιχείρημα μου, ότι ο γάμος δεν έχει σκοπό μόνο την παιδοποιία, το παίρνω από τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο: «Ο γάμος ορίστηκε και για την τεκνογονία αλλά πολύ περισσότερο, ορίστηκε για να ικανοποιήσει την σαρκική επιθυμία. Και επικαλούμαι για μάρτυρα τον απ. Παύλο, που λέει: Για να αποφεύγεται η πορνεία, κάθε άνδρας πρέπει να έχει την δική του γυναίκα, και κάθε γυναίκα τον δικό της άνδρα. Δηλ. ο Απόστολος δεν λέει τίποτε για την τεκνογονία. Και ακόμη ο Παύλος συνιστά: Να σμίγετε τα ανδρόγυνα, όχι για να γίνεται πατέρες πολλών παιδιών, αλλά για να μην πέφτετε σε πειρασμούς του σατανά. Δεν λέει ο Παύλος: «αν επιθυμείτε παιδιά, τότε να σμίγετε» αλλά «αν δεν μπορείτε να μένετε εγκρατείς, ας παντρευέστε».

Απαντήσεις του π. Ιερεμία Φούντα σε θεολογικό σεμινάριο.
Από το βιβλίο του Δαμασκηνου Μοναχού Αγιορείτου - «Σχέσεις ανδρογύνου
πριν και μετά το Γάμο» (μια ορθόδοξη προσέγγισης)

Η κρίση στο ζευγάρι

Οι πνευματικοί μας πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι η ποιμαντική που βάζει κατά της σωματικής ένωσης στον γάμο δεν έχει θεολογικό έρεισμα και συντελεί στην αποδυνάμωση και φθορά του γάμου. Είναι επείγουσα ανάγκη να ξεφύγουμε από μια δικανική-ηθικιστική ποιμαντική εκφοβισμού και ελέγχου της σεξουαλικής ζωής των συζύγων που αναζητά παντού την αμαρτία, και να περάσουμε σε μια θετική ποιμαντική, αντάξια της υψηλής θεολογίας του γάμου. Η χαρά της σχέσης, η χαρά της αγάπης και του έρωτα, η χαρά της οικογένειας και κυρίως η βίωση του γεγονότος ότι ο κάθε γάμος αποτελεί σημάδι του ιδίου του Θεού, την τελειότερη έκφραση της ένωσης του Χριστού με την Εκκλησία, μπορεί να εμπνεύσει και να φιλοτιμήσει τον πιστό. Αντίθετα, η αμηχανία και οι ενοχές που προκαλεί μια ποιμαντική καταστολή τον καθηλώνει σε ισόβια στασιμότητα και απραξία.

Ο γάμος στην εποχή μας θα πρέπει να αντιμετωπιστεί ως επίτευγμα, ως έξοδος προς την ενηλικίωση («καταλείπει άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα ...») τις ευθύνες της κατ' εξοχήν σχέσεις ως καίριο κτύπημα στον ναρκισσισμό και τη μοναξιά, ως κοινωνία προσώπων. Ο γάμος είναι ευκαιρία που έδωσε ο Θεός στον άνθρωπο για ωριμότητα και αγιασμό. Το επίτευγμα αυτό καθίσταται ακόμα μεγαλύτερο σε μια κοινωνία σχεδόν εχθρική προς τον γάμο και την οικογενειακή ζωή.

Πανωραίας Κουφογιάννη-Καρκανά

«Οικογένεια σε κρίση», Εκδόσεις Ακρίτας

Στην διαφορά των χαρακτήρων κρύβεται ή αρμονία του Θεού.

... Μου λένε μερικοί άνδρες: «Δεν συμφωνώ με την γυναίκα μου -είμαστε αντίθετοι χαρακτήρες. Άλλος χαρακτήρας εκείνη, άλλος εγώ! Πώς κάνει τέτοια παράξενα πράγματα ο Θεός; Δεν θα μπορούσε να οικονομήσει μερικές καταστάσεις έτσι, ώστε να ταιριάζουν τα ανδρόγυνα, για να μπορούν να ζουν πνευματικά;». «Δεν καταλαβαίνετε, τους λέω, ότι μέσα στην διαφορά των χαρακτήρων κρύβεται ή αρμονία του Θεού; Οι διαφορετικοί χαρακτήρες δημιουργούν αρμονία. Αλίμονο, αν ήσασταν ίδιοι χαρακτήρες! Σκεφθείτε τι θα γινόταν, αν λ.χ. και οι δύο θυμώνατε εύκολα• θα γκρεμίζατε το σπίτι. Η, αν και οι δύο ήσασταν ήπιοι χαρακτήρες, θα κοιμόσασταν όρθιοι!...»...

Σε ένα ανδρόγυνο ξέρετε τι είπα; «Επειδή ταιριάζετε, γι' αυτό δεν ταιριάζετε!». Είναι και οι δύο ευαίσθητοι. Αν συμβεί κάτι στο σπίτι, και οι δύο τα χάνουν και αρχίζουν: «Ωχ, τι πάθαμε!» ο ένας, «ωχ, τι πάθαμε!» ο άλλος. Ο ένας δηλαδή

βοηθάει τον άλλον να απελπισθεί πιο πολύ. Δεν μπορεί να τον τόνωση λίγο «για στάσου, να του πει, δεν είναι και τόσο σοβαρό αυτό που μας συμβαίνει». Το έχω δει αυτό σε πολλά ανδρόγυνα.

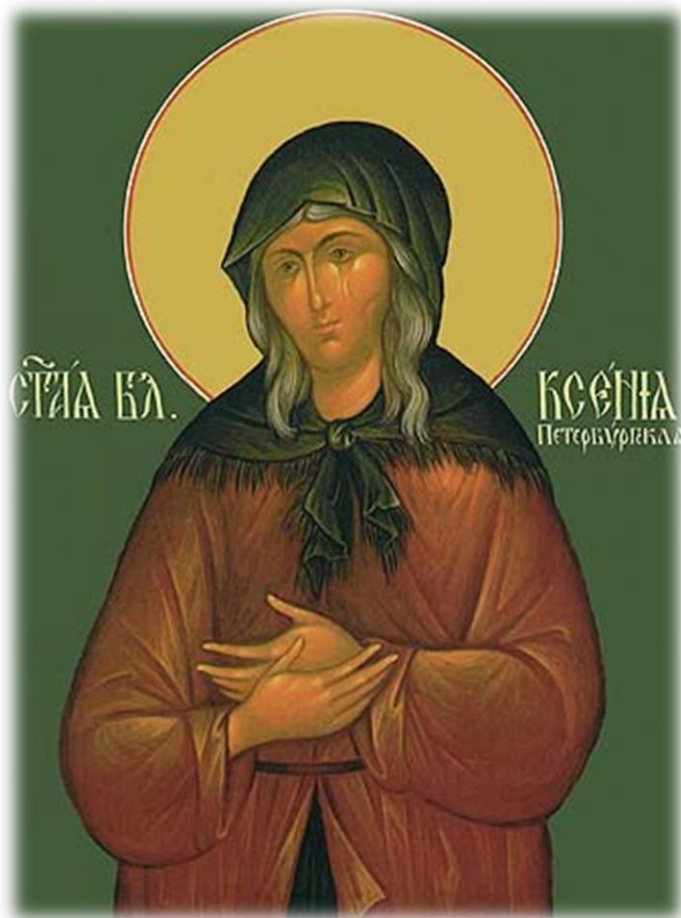
Και στην αγωγή των παιδιών, όταν οι σύζυγοι είναι διαφορετικοί χαρακτήρες, μπορούν περισσότερο να βοηθήσουν. Ο ένας κρατάει λίγο φρένο, ο άλλος λέει: «Άφησε τα παιδιά λίγο ελεύθερα». Αν τα στριμώξουν και οι δύο, θα χάσουν τα παιδιά τους. Και αν τα αφήσουν και οι δύο ελεύθερα, πάλι θα τα χάσουν. Ενώ έτσι βρίσκουν και τα παιδιά μία ισορροπία.

Θέλω να πω ότι όλα χρειάζονται. Φυσικά, δεν πρέπει να ξεπερνούν τα όρια, αλλά ο καθένας να βοηθάει τον άλλον με τον τρόπο του. Αν φας λ.χ. κάτι πολύ γλυκό, θέλεις να φας και κάτι που είναι λίγο αλμυρό

ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ - ΜΕΡΟΣ Β
ΕΙΔΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Οσία Ξένη η δια Χριστόν σαλή.

Γεννήθηκε στην Πετρούπολη της Ρωσίας. Νέα παντρεύτηκε τον ψάλτη της αυτοκρατορικής αυλής, συνταγματάρχη Ανδρέα Θεοδώροβιτς Πετρώφ και ζούσε μαζί του ευτυχισμένη. Ο ξαφνικός θάνατος του συζύγου της, και μάλιστα ύστερα από μεγάλη οينوποσία, την βύθισε σε λύπη, την συγκλόνισε και της έδωσε μια βαθειά αίσθηση της ματαιότητας αυτής της ζωής. Μόνη η νεαρή χήρα, δίχως παιδιά και υποχρεώσεις, αποφασίζει να ζήσει μ' ένα τρόπο μαρτυρικό και υπερθαύμαστο. Αφού μοιράζει όλη την περιουσία της στους φτωχούς, αποσύρεται στην ησυχία μονής. Επανερχόμενη στη πόλη που

γεννήθηκε φορά μια παλιά στρατιωτική στολή του συζύγου της και κυκλοφορεί με τ' όνομα του. Χλευασμοί, ταλαιπωρίες, ειρωνείες, καγχασμοί και πειράγματα την ταπεινώνουν και την αγιάζουν. Τα πλούσια χαρίσματα της διοράσεως και θαυματουργίας, που χρωματίζουν τον βίο της, είναι και σημεία της αληθινότητας του. Η «σαλότητα» της οσίας Ξένης έχει μια ιδιαιτερότητα. Η προσπάθεια της «μωρίας» της για να οδηγηθεί στην ταπείνωση ήταν κι ένας αγώνας για να βοηθηθεί η ψύχη του αγαπητού συζύγου της, που έφυγε από αυτή τη ζωή απροετοίμαστος. Μάλιστα η οσία απέκτησε το χάρισμα ζώντας. Μετά την κοίμηση της συνέχισε να βοηθά τους μεθυσμένους να ελευθερωθούν από το πάθος τους. Ήταν ίσως ένα σημείο βεβαιωτικό της ψυχικής σωτηρίας του συζύγου της. Ο τάφος απέβη τόπος μεγάλης παρηγοριάς πολλών ταλαιπωρημένων ανθρώπων μέχρι τις ημέρες μας. (Πετρούπολη †1806)

Μώσεως Αγιορείτου Μοναχού
«Οι έγγαμοι Άγιοι της Εκκλησίας»

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καὶ ἡ οἰκογενειακὴ ζωὴ

Ἐπιτυχημένος γάμος εἶναι αὐτὸς ποὺ δὲν θέτει σὰν βάση ἐπιτυχίας τὸν πλοῦτο ἀλλὰ τὴν ἀρετὴν. Ὁ ἄνδρας πρέπει νὰ ἔχει εὐλάβεια ψυχῆς, καλωσύνη, σύνεση, φόβο Θεοῦ. Λέει ὁ Χρυσόστομος: «Μιὰ νέα κόρη ποὺ εἶναι συνετὴ, ἐλεύθερη καὶ καλλιεργεῖ τὴν εὐσέβεια, ἀξίζει ὅσο ὅλη ἡ οἰκουμένη». «Πολλοὶ ποὺ εἶχαν ἀποκτήσει μεγάλη περιουσία, τὰ ἔχασαν ὅλα, γιατί δὲν εἶχαν μυαλωμένη γυναῖκα ἱκανὴ νὰ τὰ διατηρήσει».

Πολλοὶ θέλουν ἡ γυναῖκα τους νὰ εἶναι ὁμορφη. Εἶναι ὅμως αὐτὸ ἀρκετὸ γιὰ νὰ ἐπιτύχει ἓνας γάμος; Τονίζει ὁ ἅγιος: «Ἡ ὁμορφιὰ τοῦ σώματος, ὅταν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τὴν ἀρετὴν τῆς ψυχῆς, θὰ μπορέσει νὰ σκλαβώσῃ τὸν ἄνδρα γιὰ εἴκοσι καὶ τριάντα μέρες, δὲν θὰ διαρκέσῃ ὅμως περισσότερο, ἀλλὰ ἀφοῦ δείξει τὴν κακία της, θὰ διαλύσῃ τὴν ἀγάπην. Οἱ γυναῖκες ὅμως ποὺ λάμπουν ἐξ αἰτίας τῆς ὁμορφιᾶς τῆς ψυχῆς, ὅσο προχωρεῖ ὁ καιρὸς καὶ φανερώνουν τὴν εὐγένεια τῆς ψυχῆς τους, τόσο περισσότερο ἐλκύουν τοὺς ἄνδρες τους».

Ἄς δοῦμε ὅμως τί λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καὶ γιὰ τὶς ὑποχρεώσεις τῶν συζύγων. Ἀπευθύνει τὸν λόγο κυρίως στοὺς ἄνδρες. Ὁ Χρυσόστομος καταδικάζει τὴν ἐξάσκηση σωματικῆς βίας καὶ τὴν κακοποίηση τῆς γυναίκας ἀπὸ τὸν ἄνδρα, φαινόμενο ποὺ ὅσο καὶ ἂν σᾶς φαίνεται παράξενο, συμβαίνει καὶ σήμερον. Ἀντιθέτως ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν ἄνδρα θυσιαστικὸ φρόνημα, μεγάλη συγχωρητικότητα καὶ ὄχι ἀπειλὲς καὶ ἐκφοβισμό. Μὲ τὴν ἐπιείκεια καὶ τὴν ἡμερότητα θὰ ἐξασφαλίζεται ἡ βαθιὰ εἰρήνη τῆς οἰκογενείας καὶ θὰ ἀπομακρύνεται ἡ δυσἀρέσκεια καὶ θὰ αὐξάνεται ἡ ἀφοσίωση τοῦ ἑνὸς συζύγου πρὸς τὸν ἄλλο. Τονίζει ὁ Χρυσόστομος: «Δὲν ὑπάρχει τίποτε, τίποτε πολυτιμότερον ἀπὸ τὸ νὰ ἀγαπιέται κανεὶς τόσο πολὺ ἀπὸ τὴν γυναῖκα του καὶ νὰ τὴν ἀγαπάει». Ὁ ἅγιος Χρυσόστομος ἀναφέρεται καὶ σὲ ἓνα συνεκτικὸ στοιχεῖο, θεμέλιό της συζυγίας, τὴν ἐπικοινωνία τῶν συζύγων. Εἶναι ἡ καθημερινὴ ἀλληλεπίδραση τῶν δύο συζύγων. Ἡ ἐπικοινωνία γίνεται μὲ λόγια ἢ χωρὶς λόγια. Εἶναι θετικὴ ἢ ἀρνητικὴ. Τὸ σπουδαιότερον στοιχεῖο τῆς ἐπικοινωνίας εἶναι ἡ συζήτησις. Ἐτυμολογικὰ (σὺν + ζητῶ), δηλαδὴ ἀπὸ κοινοῦ ἀναζητῶ τοῦ τί πρέπει νὰ γίνεται στὰ θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν κοινὴν ζωὴ καὶ τὴν οἰκογένεια. Ἡ συζήτησις πρέπει νὰ γίνεται μὲ οἰκειότητα, ἀλληλοσεβασμὸ, σὲ κλίμα ἐλευθερίας, ἰσοτιμίας καὶ ἀγάπης.

Ἀρχιμ. Ἐφραίμ, Καθηγούμενος Ἱερᾶς Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιδίου

ΑΓΙΟΛΟΓΙΟΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2014

ΚΥΡΙΑΚΗ	Δευτέρα	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ
			1 ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου	2 Σερκαίμ Σάραφ Σιλβέστρου Πάπα Ρώμης	3 Μαλαχίου προφήτου Γορδίου μάρτυρος Θεοφάνους ὁσίου Ερραίου νεομ.	4 Συναξίς Ὁ Πανοβάρους Θεοκτίστου μάρτυρος Ὀνούφριου
5 † ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ (Νηστεία) Θεοφάνητος κ' Θανά μαρτύρου	6 † ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ	7 † Συναξίς Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου	8 Γεωργίου Χοζεβίτου δομνίστης, Κύρου, Κυράνας	9 Πολυεύκτου μάρτυρος Εδσρατίου ὁσίου	10 † Γρηγορίου Νύσσης, Δαμετιανού, ἐπισκόπου, Μαρκιανού πρεσβ.	11 † Θεοδοσίου Κοινοβιάρχου, Ἀγαπίου, Θεοδοσίου
12 † ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ Τατιανῆς, Εὐδοκίας Μαρτίου τῶν μαρτύρων	13 Ἐριύλου, Στρατονίκου μαρτύρων, Μαξίμου	14 Τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Παύλῳ ἀνατιρεθέντων Πατέρων, Δαμιανού, Παύλου, Νίνας	15 Παύλου Θεβαίου κ' Ἰωάννου Καλαβίτου	16 † Προσκύνησις ἀλόωτης Ἀπ. Πέτρου, Νικολάου Μυτιληνῆς	17 † Ἀνατίσιου τοῦ Μεγάλου Γεωργίου Ἰωννίνων	18 † Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου πατρὶς ἀρχῶν Ἀλεξανδρείας
19 † Β' ΛΟΥΚΑ (10 Ἀετῶν) Μάρκου Εὐγενικοῦ, Μακαρίου Αἰγυπτίου, Ἀρσενίου	20 Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου, Εὐσεβίου, Ζαχαρίου, Ἀγνῆς μ.	21 † Μαξίμου ὁμολ. Εὐγενίου Τραπεζ. Μαξίμου Γραικοῦ	22 † Τιμοθέου Ἀποστόλου, Ἀναστασίου τοῦ Πέτρου ὁσιομάρτυρος Ἰωσήφ	23 Κλήμεντος Ἀγκύρας, Διονυσίου ἐν Ὀλύμπῳ, Ἀγαθαγγέλιου μάρτυρος	24 Νεοφύτου Ἐριλείστου, Φύλανος Καρπαθίας, Σένης ὁσίου	25 † Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Μεδοῦλης, Ἀδελφάντου, Μαργαρίτας μάρτ.
26 † Γ' ΛΟΥΚΑ (Ζαχαρίας) Σενοφάντους - Μαρίας κ' τῶν τέκνων αὐτῶν Ἀρκαδίου κ' Ἰωάννου, Συμεὼν ὁσίου	27 Ἀνακομιτῇ λειψάνων Ἰωάννου Χρυσοστόμου	28 Ἐρραίου καὶ Ἰσίδωρος τῶν Σύρων Χάρitos καὶ Ἰκαεβίου	29 † Ἀνακομιτῇ λειψάνων Ἰγνατίου Θεοφόρου, Δημητρίου νεομάρτ.	30 † Τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλίου, Γρηγορίου Ἰω. Χρυσοστόμου Χρυσῆς μάρτ.	31 Κύρου καὶ Ἰωάννου Ἀναργύρων	

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- 3 Ιανουαρίου, θα αναγνωστούν οι Μεγάλες Ὁρες των Θεοφανείων, η ακολουθία θα ξεκινήσει η ώρα 7:00 το πρωί.
- 5 Ιανουαρίου, μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας του Μεγάλου Βασιλείου θα τελεστεί ο Εσπερινός και ο Μ. Αγιασμός των Θεοφανείων.
- 6 Ιανουαρίου, η Θεία Λειτουργία των Θεοφανείων θα ξεκινήσει η ώρα 6:30 το πρωί, μετά το πέρας του Μ.Αγιασμού θα πραγματοποιηθεί η κλήρωση των λαχείων που κυκλοφόρησε η Εκκλησία μας με δώρο μια αγιογραφημένη εικόνα του Παντοκράτορος από τον κ. Χριστάκη Χαραλάμπους.

Το κατηχητικό για τα παιδάκια του Δημοτικού θα γίνεται κάθε Δευτέρα, ώρα 4:00 – 5:00 το απόγευμα αντί Σάββατο στο Δημ. Σχολείο Αγίων Αναργύρων.

Παρακαλώ όποιος επιθυμεί αγιασμός στο σπίτι του ή τρισάγιο στο κοιμητήριο του χωριού να επικοινωνεί έγκαιρα με τον ιερέα της κοινότητας μας στο τηλέφωνο 97668822. Οι Εσπερινοί κατά το μήνα Ιανουαρίου θα ξεκινούν η ώρα 5μ.μ και η Θεία Λειτουργία η ώρα 6:30π.μ.